

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1968

N:o 7—9

Innehåll: Nr 7. Landskapslag om skogsförbättring.
Nr 8. Landskapslag om enskilda skogar.
Nr 9. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

Nr 7.

LANDSKAPSLAG

om skogsförbättring.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1968.

Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1968.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 §.

För skogsförbättringsarbeten upptagas i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat årligen erforderliga anslag. Dessa medel, vilka i denna lag benämnas skogsförbättringsmedel, må användas för utarbetande av planer, som avse skogsdikning, skogsodling, plantbeståndsvård och gödsling, samt för planer rörande anläggning av skogsväg och av till sådan anslutet upplagsområde för virke.

Skogsförbättringsmedel må jämväl användas för genomförande av i 1 mom. avsedda planer, för anskaffning av nödiga specialarbetsredskap, mindre arbetsmaskiner och transportmedel för tryggande av skogsförbättringsarbetenas resultat samt för försöks- och forskningsverksamhet, som direkt avser att utveckla de arbeten, som utföras med skogsförbättringsmedel.

I fråga om jord, som tillhör landskapet, kommun, församling, bolag, andelslag eller annan sammanslutning, med undantag av sammanslutning av ägare till samfällid skog eller annat samfällt område, samt i fråga om stiftelse tillhörig jord må skogsförbättringsmedel icke användas annat än för i 3 § 1 mom. avsedda kostnader för samfällid dikning eller kostnader för gemensamt byggande av skogsväg och till förhandsfinansiering av i sagda paragrafs 2 mom. avsedda kostnader.

I 3 mom. avsedda begränsningar gälla likväl icke sådana familjebolag, som till huvudsakligt syfte hava ått bedriva gårds- eller skogsbruk. Likaså må skogsförbättringsmedel utan hinder av sagda begränsningar användas för i 3 § 1 mom. avsedda kostnader och för beviljande av i sagda paragrafs 2 mom. avsett understöd i fråga om kolonisationslägenhet, beträffande vilken besittningsavtal gäller.

Lån och bidrag ur skogsförbättringsmedel må beviljas enskild person med åländsk hembygdsrätt, så ock bolag, andelslag, förening, annan sammanslutning eller stiftelse, som har laglig hemort i landskapet och vars samtliga styrelsemedlemmar innehava åländsk hembygdsrätt, likväl med beaktande av vad i 3 och 4 mom. stadgas.

Person, som saknar åländsk hembygdsrätt, men i övrigt uppfyller stadgade förutsättningar, är beträffande skogsförbättringsverksamheten likställd med i 5 mom. nämnd

¹⁾ Framst. Nr 34/1967.

Lag- & Ek. utsk. bet. Nr 3/1967—68.

St. utsk. bet. Nr 8—8a/1967—68.

enskild person, därest han i sin ägo bekommit fastighet i landskapet Åland vid tidpunkt, då han innehaft åländsk hembygdsvärd, eller bekommit fastigheten genom arv eller om han i sin ägo bekommit fastighet i landskapet, ifråga om vilken i självstyrelselagen för Åland nämnd lösningsrätt icke utövats eller till vars förvärvande landskapsstyrelsen givit sitt tillstånd.

2 §.

Plan, som förutsätter användning av skogsförbättringsmedel, må icke uppgöras för sådant skogsodlingsarbete, som föranledes av mot landskapslagen om enskilda skogar (AFS 8/68) stridande avverkning och angående vars utförande stadgats i sagda lag, ej heller beträffande sådana, till den normala skogsvården hörande arbeten, vilka jordägaren själv skall finansiera.

Förutsättning för att skogsförbättringsmedel beviljas för genomförande av plan är, att planen jämte kostnadskalkyl och kostnadsfördelning uppgjorts på godtagbart sätt samt att annorstädes i lag stadgade förutsättningar för utförande av arbetet föreligga. Därjämte bör planens genomförande vara ekonomiskt ändamålsenligt.

3 §.

Av skogsförbättringsmedel erlagda kostnader för utarbetande av planer, för anskaffning av transportmedel samt frön, plantor, gödselmedel och andra för genomförande av skogsodlingsplaner nödvändiga förnödenheter samt då arbete, som avser genomförande av plan, överlåtits åt entreprenör, och kostnader för övervakning av arbetet stanna landskapet slutligt till last. Har arbetet icke överlåtits åt entreprenör, skola de skogsförbättringsmedel, som använts för kostnader för arbetsledning samt för anskaffning och användning av för arbetet nödiga specialarbetsredskap och mindre arbetsmaskiner, likaså stanna landskapet slutligt till last.

Andra än i 1 mom nämnda, ur skogsförbättringsmedel erlagda kostnader för genomförande av företaget, till vilka även hänförs kostnader för syne-, diknings- och vägförrättningar, vilka enligt vad därom särskilt stadgas skola erläggas av sökanden, ävensom utgifterna för ersättande av skada, som uppkommit vid företagets genomförande, återindrivas helt eller delvis hos jordägaren i enlighet med vad i denna lag stad-

gas. Den del av dessa kostnader, som skall återindrivas till landskapet, benämnes i denna lag skogsförbättringslån eller förhandsfinansiering och den del, som ej skall återindrivas, bidrag.

Angående användning av skogsförbättringsmedel i fråga om sådan nyttohavare, som icke påyrkat dikning eller förenat sig om sådant yrkande, samt om användning av sagda medel för tryggande av skogsförbättringsarbetenas resultat stadgas i 8 och 21 §§.

4 §.

Landskapsstyrelsen beslutar på grund av ansökan om användning av skogsförbättringsmedel för i 1 § nämnda ändamål.

5 §.

Planer rörande arbeten, som helt eller delvis skola finansieras med skogsförbättringsmedel, utarbetas och genomförs på åtgärd av landskapsstyrelsen eller under dess tillsyn.

6 §.

Av skogsförbättringsmedel må för i 3 § 2 mom. nämnda kostnader beviljas bidrag och skogsförbättringslån. Den del av kostnaderna, som icke beviljas som bidrag eller skogsförbättringslån, må erläggas som förhandsfinansiering.

Jordägare, åt vilken det anses erforderligt att för deltagande i skogsförbättringsprojekt bevilja understöd till bestridande av i 3 § 2 mom. avsedda kostnader, må i bidrag beviljas högst 55 procent.

Är behovet att genomföra ett företag föranlett av förödelse i naturen, må jordägare utöver i 2 mom. nämnt bidrag beviljas ytterligare högst 20 procent av de i 3 § 2 mom. avsedda kostnaderna.

Jordägare, som kan beviljas i 2 mom. avsett understöd och som är bosatt på lägenheten, må med beaktande av lägenhetens storlek och ägarens svaga ekonomiska möjligheter på särskilda grunder i stället för i sagda moment avsett bidrag beviljas ett bidrag om högst 80 procent. Jordägare, som erhållit detta bidrag, må icke beviljas i 1 mom. avsett skogsförbättringslån eller i 3 mom. avsett tilläggsbidrag.

Landskapsstyrelsen må besluta, att kostnaderna för sådan grävning av avloppsdikey och rensning av bäck, som är erforderlig för torrläggning av ett särskilt sumpigt område inom ramen för ett omfattande skogsdik-

ningsföretag, i sin helhet skola erläggas som bidrag.

7 §.

Ökas arbetskostnaderna för skogsförbättringsföretag, emedan arbetet på grund av sysselsättningssynpunkter utföres med avvikelse från sedvanligt arbetssätt eller under annan tid än sedvanlig arbetssäsong, må ett belopp, som motsvarar den härav förorsakade ökningen av arbetskostnaderna, i sin helhet beviljas såsom bidrag.

8 §.

Vid samfällid dikning må nyttohavare, som varken påyrkat dikning eller förenat sig om sådant yrkande, i enlighet med 6 § 2 mom. beviljas bidrag av skogsförbättringsmedel. Återstoden av de kostnader, vilka sådan nyttohavare jämlikt vattenlagen (FFS 264/61) skall erlægga, må förskotteras ur skogsförbättringsmedel. Landskapet äger vid återindrivningen av dessa kostnader samma rätt som enligt vattenlagen tillkommer dikare.

9 §.

Deltagarna i samfällt skogsdiknings- eller skogsvägsföretag skola utse en eller flera syssломän, som äga rätt att i angelägenheter, som röra företaget, handla med bindande verkan för övriga deltagare.

10 §.

Efter slutförandet av skogsdiknings- och skogsvägsföretag, som helt eller delvis genomförts med skogsförbättringsmedel, skall överlåtelsesammanträde hållas, till vilket jämte nyttohavarna även alla andra, vilkas fördel eller rätt saken direkt rör, skola kallas. Överlåtelsesammanträdet skall tillkännagivas genom offentlig kungörelse minst 14 dagar före sammanträdet i de kommuner, till vilkas område projektets direkta verkningar sträcka sig. Begränsa sig verkningarna av företaget till ett mindre område, må landskapsstyrelsen besluta att överlåtelsesammanträdet skall tillkännagivas på sätt landskapsstyrelsen i beslutet föreskriver.

Utöver vad i 1 mom. är stadgat, skall meddelande tillställas vattennämnderna i vederbörande kommuner, då fråga är om överlåtelsesammanträde, som rör skogsdikning, och kommunernas vägnämnder, då fråga är om överlåtelsesammanträde, som rör skogsväg, genom brev, som inlämnats till posten

senast 14 dagar före sammanträdet. På samma sätt skall meddelande om sammanträdet tillställas företagets syssломän och, då staten eller landskapet deltagar i företaget, vederbörande myndighet.

Efter slutfört arbete, som avser skogsodling eller plantbeståndsvård och som helt eller delvis utförts med skogsförbättringsmedel, skall granskning förrättas, varom meddelande på förhand skall tillställas jordägarna.

11 §.

Skogsförbättringslån, som beviljats för skogsvägsarbete och gödsling, samt arbete, vilket avser skogsdikning, plantbeståndsvård och skogsodling, skall återbetalas till landskapet med samma annuiteter, som gälla för motsvarande lån i riket och av vilka samma procentsats som i riket räknas som ränta på det oguldna kapitalet, medan återstoden utgör amortering. På kredit, som beviljats såsom förhandsfinansiering, skall, ifall återbetalningen skall ske i flera än en rat, från och med överlåtelsesammanträdet eller granskningen erläggas en årlig ränta enligt samma procentsats, som i motsvarande fall gäller i riket.

Vad i riket stadgas om den tidpunkt, då betalningen av annuiteterna begynner, och om sättet för uppbörden av annuiteterna, om extra amortering av fordran, om skyldighet att erlægga till kapitalbeloppet ringa fordran i en rat eller annars inom kortare tid än vad i 1 mom. är sagt, om uppskovsränta och om andra villkor för av skogsförbättringsmedel beviljade bidrag och skogsförbättringslån liksom om återindrivning av i 8 § avsedda kostnader och av såsom förhandsfinansiering erlagda medel, skall gälla vid tillämpningen av denna landskapslag.

12 §.

För lindrande av svårigheter, som uppkommit utan jordägarens egen förskyllan, må landskapsstyrelsen bevilja anstånd med återbetalningen av skogsförbättringslån, i 8 § avsedda kostnader och, då såsom förhandsfinansiering beviljad kredit skall återbetalas i flera rater, med betalningen av dessa för en tid av högst 2 år i sänder och för sammanlagt högst 8 år.

För den tid, beträffande vilken i 1 mom. avsett anstånd beviljats, uppbäres icke ränta på skogsförbättringslån.

Anståndet må beviljas på av landskapssty-

relsen föreskrivna villkor, och landskapsstyrelsen må, då grundad anledning därtill anses föreligga, avbryta eller återkalla beviljat anstånd.

13 §.

Fastighet utgör underpant för erläggande av skogsförbättringslån och för såsom förhandsfinansiering beviljad kredit, som fallit på dess del, jämte på dem löpande ränta. Lånet och krediten jämte ränta må, oberoende av huru länge de utestått oguldna, uttagas ur fastigheten med samma förmånsrätt, som om från fastighet utgående offentligrättsliga utskylder är stadgat.

Landskapsstyrelsen må godkänna annan säkerhet än i 1 mom. nämnts för återbetalningen av sådant skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljad kredit jämte ränta på dem, som beviljats för arbete i samfällad skog eller på annat samfällt område. Har sådan säkerhet godkänts, äro de i arbetet deltagandes lägenheter befriade från i 1 mom. avsett ansvar.

Hava i 1 mom. nämnt lån och där avsedd kredit av skogsförbättringsmedel beviljats ägare av område, som sålts med stöd av kolonisationslagstiftningen, skall vad i 1 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning på området och den därav bildade lägenheten samt på lånet och krediten och den på dem löpande räntan.

14 §.

Då fastighet eller område utgör underpant för återbetalningen av skogsförbättringslån eller för såsom förhandsfinansiering beviljad kredit, skall gäldenärsansvaret för lånet och sagda kredit ävila fastighetens eller områdets ägare.

15 §.

Rättas kostnadsfördelning för samfällad dikning med stöd av 6 kap. 29 § 2 och 3 mom. vattenlagen eller ändras sådan fördelning i fråga om skogsvägsföretag vid vägför rättning i enlighet med vad därom är särskilt stadgat eller undergår skyldigheten att deltaga i kostnaderna för företag genom beslut med stöd av annan lagstiftning eljest förändring, må landskapsstyrelsen på ansökan ändra fördelningen av de skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljade krediter, som hänföra sig till vederbörande lägenheter, såvitt de ännu ej förfallit till betalning.

Befinnes i fråga om visst företag sådan fördelning av kostnaderna, som icke fastställts med stöd av annan lagstiftning, vara felaktig, må landskapsstyrelsen på yrkande av deltagare och efter att hava hört deltagarna i företaget eller sysslomännen rätta fördelningen, likväl så, att beloppet av skogsförbättringslån må ökas endast för den del, som ännu icke förfallit till betalning. Har rättelse icke påyrkats i fråga om skogsvägsföretag inom ett år och i fråga om annat företag inom 2 år efter avslutandet av det överlåtelsesammanträde eller den granskning, som avses i 10 §, må rättelse, med undantag av rättelse av räknefel, icke företagas. Vid rättelse av fördelningen må proportionerna mellan bidragets, förhandsfinansieringens och skogsförbättringslånets belopp ändras.

16 §.

Har lägenhet, som enligt denna lag utgör underpant, delats, må landskapsstyrelsen på ansökan befria genom delningen bildad lägenhet från däri gällande panträtt eller ock uppdelade skogsförbättringslånet och den såsom förhandsfinansiering beviljade krediten mellan de genom delningen uppkomna lägenheterna, om alla vid delningen uppkomna lägenheters ägare lämna sitt samtycke därtill och indrivningen av landskapets fordran icke äventyras av befrielsen från pant-rätten eller uppdelningen av fordran.

17 §.

Sedan med skogsförbättringsmedel helt eller delvis finansierat arbete slutförts samt utredning verkställt angående kostnaderna för företaget och beloppet av skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljad kredit, skall landskapsstyrelsen tillställa häradsförvaldingen i Ålands domsaga eller fastighetsdomaren i Mariehamn meddelande om den i 13 § avsedda panträtten för anteckning därom i protokollet över fastighetsinteckningsärenden. Anmälan må dock icke göras, om fordran är ringa.

Sedan jämlikt kolonisationslagstiftningen sålt område, vars ägare beviljats skogsförbättringslån eller kredit i form av förhandsfinansiering, blivit utbrutet till självständig lägenhet och anteckning därom gjorts i jordregistret och sedan i 62 § 5 mom. landskapslagen om disposition av jord (9/59) avsedd anmälan om saken tillställts vederbörande domare, skall denne på det re-

gisterkort för lägenheten, som skall utskriv-
as för inteckningsregistret, göra anteckning
om att i 13 § avsedd panträtt gäller i den
bildade lägenheten.

Har landskapsstyrelsen med stöd av 15 §
ändrat fördelningen av skogsförbättrings-
lån eller såsom förhandsfinansiering bevil-
jad kredit eller med stöd av 16 § befriat
fastighet från panträtt eller verkställt upp-
delning av fordringen, skall anmälan därom
tillställas vederbörande domare för anteck-
ning i inteckningsregistret.

Sedan landskapets fordran i sin helhet
återbetalats, skall meddelande därom tillstäl-
las vederbörande domare för anteckning i
inteckningsregistret om att lägenheten be-
friats från pantansvar.

18 §.

Vad i denna lag är stadgat om fastighet,
må tillämpas även i fråga om viss del av
fastighet, som besittes med stöd av samski-
fte.

19 §.

Jordägare, som dragit nytta av skogsdik-
nings- eller skogsodlingsarbete eller av
skogsvägsbygge, vilket helt eller delvis ut-
förts med skogsförbättringsmedel, är skyl-
dig att draga försorg om underhållet och
skötseln av skogsdiknings- och skogsodlings-
området samt skogsvägen.

Övergår fastighet eller område, där i 1
mom. avsett skogsodlingsarbete utförts eller
som tagit del i där avsett skogsdikningsar-
bete eller skogsvägsbygge, till annan, skall
skyldigheten att underhålla och sköta skogs-
diknings- och skogsodlingsområdet samt
skogsvägen ävensom att uppfylla övriga fi-
nansieringsvillkor övergå på den nya äga-
ren.

20 §.

Har utarbetandet av i 1 § avsedd plan av-
brutits, emedan den, som anhållit om planen,
ej önskar att arbetet fortsättes, eller har
uppgjord plan av orsak, som berott av jord-
ägaren, helt eller delvis ej blivit genomförd
inom 5 år från det att planen fullbordades,
och hava giltiga skäl därför ej förebragts,
må landskapsstyrelsen förordna, att kostna-
derna för utarbetandet av planen helt eller
delvis skola ersättas till landskapet.

Har inom förloppet av 20 år från arbetets
slutförande försummelse inträffat med avse-
ende å skötseln av skogsdiknings- eller

skogsoodlingsområde eller underhållet av
skogsväg och har försummelsen icke av-
hjälpits inom av landskapsstyrelsen förelagd
skälig tid, må landskapsstyrelsen förordna,
att beviljat bidrag samt anskaffningspriset
för frön och plantor helt eller delvis skola
återbetalas samt att landskapets utestående
fordran jämte ränta skall förfalla till betal-
ning i en rat eller eljest inom kortare tid än
vad som avtalats eller föreskrivits.

Landskapsstyrelsen skall, innan i 1 mom.
avsett avgörande träffas, höra den, som an-
hållit om planen, och före i 2 mom. avsett
avgörande jordägaren.

21 §.

Är i 20 § 2 mom. avsedd och icke av-
hjälpd försummelse av sådan art, att fara
föreligger för att skogsdiknings- eller skogs-
odlingsarbetet till avsevärd del förlorar sin
betydelse, må skogsdiknings- eller skogs-
odlingsområdet med jordägarens skriftliga
samtycke iståndsättas med skogsförbättrings-
medel. Övergår fastigheten till ny ägare ef-
ter det att samtycket gavs, utgör detta icke
hinder för iståndsättningsarbetets utförande.

Innan iståndsättningsarbetet inledes, skall
en av landskapsstyrelsen förordnad skogs-
fackman tillsammans med två medlemmar
av skogs nämnden verkställa syn på platsen,
varom jordägaren bevisligen bör underrättas
14 dagar före synen. Vid synen skall plan
för iståndsättningsarbetet uppgöras. Istånds-
sättningskostnaderna skola beräknas av sy-
nemännen.

Iståndsättningsplanen skall underställas
landskapsstyrelsen för fastställelse. Innan
planen fastställs, skall landskapsstyrelsen
höra jordägaren. Fastställes iståndsättnings-
planen, är jordägaren skyldig att ersätta
iståndsättnings- och synekostnaderna. Sagda
kostnader må likväl på särskilda grunder
från landskapets sida efterskänkas helt eller
delvis.

22 §.

Vid återindrivning av planeringskostna-
der, bidrag samt iståndsättnings- och syne-
kostnader må dessa, oberoende av huru
länge de utestått oguldna, uttagas ur den
fastighet, till vars förmån arbetena utförts,
med den förmånsrätt, som om från fastighet
utgående offentligträttsliga utskylder är
stadgat.

23 §.

Av skogsförbättringsmedel må utan hinder av stadgandet i 1 § 3 mom. erläggas i 3 § 1 mom. avsedda kostnader, med undantag av kostnader för anskaffning av frön, plantor, gödselmedel och andra för genomförande av skogsodlingsplaner nödvändiga förnödenheter, oberoende av att övriga kostnader för genomförande av företaget erläggas ur kolonisationsmedel eller ur medel, som avses i lagen om understöd av statsmedel för lantmäteriförrättningar (FFS 42/60).

24 §.

Kommun äger rätt att ikläda sig borgen för återbetalningen av i denna lag avsett skogsförbättringslån.

Stadgandena om underställning av fullmäktiges beslut om ingående av borgensförbindelse skall ej tillämpas i fråga om skogsförbättringslån, som avses i denna lag.

25 §.

Utän hinder av stadgandena i 39 och 40 §§ lagen angående förmyndarskap må förmyndare för myndlings räkning utan tillstånd av förmyndarnämnden och rätten upptaga skogsförbättringslån och såsom förhandsfinansiering beviljad kredit samt pantsätta lägenhet till säkerhet för återbetalningen av lånet och krediten.

26 §.

I denna lag avsedd, landskapet tillkommande fordran, som förfallit till betalning, må utsökas utan dom eller utslag.

27 §.

Har landskapsstyrelsen för olycksfall försäkrat arbetare, vilka deltaga i arbete, som finansieras med skogsförbättringsmedel, och erlägger försäkringsbolaget vinstandelsrestitution, erfordras ej rättelse av fördelningen av kostnaderna för företaget. Vinstandelsrestitutionerna användas till finansiering av skogsförbättringsarbeten.

28 §.

Förmåner, som jordägare med stöd av denna lag erhållit, äro skattefria.

Mariehamn den 18 december 1967.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

För expeditioner i ärenden, som avses i denna lag, utgår icke stämpelskatt.

29 §.

Den allmänna ledningen och övervakningen av denna lags verkställighet ankommer på landskapsstyrelsen.

Närmare föreskrifter rörande verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

30 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1968. Genom densamma upphäves landskapslagen den 15 juli 1959 om skogsförbättring (22/59). I enlighet med stadgandena i sagda lag må likväl i denna lag avsedda skogsförbättringsmedel under 3 år från och med denna lags ikraftträdande användas för finansiering av sådana företag, vilka avse skogsdikning, skogsodling, plantbeståndsvård eller byggande av skogsväg och i fråga om vilka före lagens ikraftträdande uppgjorts plan eller deltagarna emellan ingåtts bolagsavtal angående utförande av dikning eller avtal angående byggande av skogsväg eller ock vägförrättning hållits. De medel, som i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat beviljats för i sagda tidigare lag avsedda ändamål, må även användas för i denna lag omförmälda ändamål. Sagda tidigare stadganden skola jämväl tillämpas på rättigheter och skyldigheter, som uppkommit jämlikt tidigare stadganden, ävensom på arbete, för vars utförande bidrag eller lån beviljats jämlikt sagda stadganden.

Vad i 13 § 1 mom. och 22 § är stadgat angående förmånsrätt för i sagda lagrum avsedda fordringar medför icke ändring i deras rätt, för vilka med stöd av ansökning, som anhängiggjorts före denna lags ikraftträdande, inteckning fastställts eller arrenderätt registrerats eller vilka innehava därförinnan uppkommen panträtt för ogulden köpeskilling eller annan utan inteckning gällande panträtt.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 8.

LANDSKAPSLAG

om enskilda skogar.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1968.

Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1968.

I enlighet med Ålands landstings²⁾ beslut stadgas:

1 §.

De enskilda skogarna i landskapet må nyttjas till skogstäkt på sätt och i den ordning denna lag stadgar.

Skog må icke skövlas.

Skogsskövling anses föreligga, då skog avverkas och marken efter avverkningen lämnas i sådant skick eller nyttjas på sådant sätt, att skogens naturliga förnyelse eller ock förnyelse, som verkställles genom odling, äventyras, ävensom då utvecklingsduglig skog behandlas på ett sätt, som strider mot rationell skogsvård.

2 §.

Utän hinder av vad i 1 § 3 mom. är stadgat, anses avverkning likväl icke som skogsskövling:

1) om avverkningsområdet göres till fröplantage för skogsträd, trädgård eller åker eller användes såsom byggnads- eller upp-lagsplats, industri- eller vägområde eller för annat sådant ändamål; eller

2) om avverkningen sker till husbehov och skogens naturliga förnyelse icke därigenom äventyras och skogens produktion icke blir nedsatt.

Förnyelse genom odling och denna föregående avverkning skola verkställas enligt en av landskapsstyrelsen för viss tid godkänd avverknings- och förnyelseplan. Därförinnan skall av landskapsstyrelsen påyrkad tillräcklig säkerhet ställas för åstadkommande av återväxt och för dess tryggande.

3 §.

Efterlevnaden av denna lag övervakas av landskapsstyrelsen och de i 4 § omnämnda skogsnämnderna, som även hava till uppgift att allsidigt främja och utveckla den privata skogshushållningen.

4 §.

I varje kommun skall tillsättas en skogsnämnd, som består av minst tre medlemmar och lika många ersättare. Landskapsstyrelsen äger likväl rätt att befria kommun från skyldigheten att tillsätta skogsnämnd, då detta prövas kunna ske utan olägenhet. I sådant fall skall kommunens styrelse omhänderhava skogsnämndens åligganden.

Reglemente för skogsnämnden utfärdas av kommunens fullmäktige. Reglementet skall för fastställelse underställas landskapsstyrelsen.

Medlemmarna av skogsnämnd och deras ersättare utses av kommunens fullmäktige bland i kommunen bosatta, med skogshushållning förtrogna personer. Angående kompetens för medlemskap i skogsnämnd och avsägelse från sådant uppdrag gäller vad om medlem av kommuns fullmäktige är stadgat. Till medlem må likväl icke utses skogsfackman, som står i landskapsstyrelsens eller skogsvårdsförenings tjänst.

Val av medlemmar till skogsnämnd skall ofördröjligen delgivas landskapsstyrelsens forstavdelning.

5 §.

Skogsnämnds utgifter erläggas ur kommunens medel. För i 11 § avsedd syneförrättning uppbär medlem av skogsnämnd likväl arvode, dagtraktamente och ersättning för resekostnader av landskapet.

6 §.

Skogsnämndernas medlemmar och funktionärer utöva sin övervakande verksamhet samt handhava förvaltningen och användningen av medel under tjänstemannaansvar.

7 §.

Har skog skövplats, skall den i sin helhet eller till en del förklaras fredad, såvida den

²⁾ Framst. Nr 33/1967.

Lagutsk. bet. Nr 3/1967—68.

St. utsk. bet. Nr 5/1967—68.

icke redan genom tidigare förordnande eller avtal blivit fredad, varjämte åtgärder vid behov skola vidtagas för iståndsättande av skogen eller för åstadkommande av återväxt och för dennas tryggande.

Fredning innefattar förbud mot avverkning av skog eller bruk av skogsmark eller vardera, med eller utan inskränkningar. Fredningens omfattning och fredningstiden skola i varje särskilt fall bestämmas i enlighet med vad förhållandena prövas påkalla.

Avverkning för lägenhets husbehov och nyttjande av skogsmark såsom betesmark må icke genom fredningsföreskrifter förbjudas, såvida icke skogens förnyelse det påkallar. Genom avverkning för husbehov må skogens produktion dock icke nedsättas.

8 §.

Fredningsförordnande utfärdas av under-rätten på den ort, där skogen finnes.

Landskapsstyrelsen äger likväl befogenhet att temporärt freda lägenhets skog, dock icke i större omfattning än nödigt är för tryggande av förnyelsen på det skövlade området och till förhindrande av fortsatt skövling. Sådan fredning är gällande till dess i 13 § avsett avtal ingåtts eller domstol annorlunda förordnar.

Är vid inledd skogsavverkning fara för skövling uppenbar eller har skog redan skövlats, äger landskapsförstämestaren eller av landskapsstyrelsen för sådana uppgifter bemyndigad förstämestare befogenhet att till förhindrande av skövlingen eller dess fortsättande utfärda skriftligt avfattat avverkningsförbud. Förbudet träder i kraft omedelbart och gäller under högst tjugo dagar. Förbudet skall i brådskande ordning underställas landskapsstyrelsen, som ifall skog redan skövlats, på sätt i denna lag stadgas skall skrida till åtgärder för fredning av skogen. Har inledd avverkning ännu icke lett till skogsskövling skall landskapsstyrelsen genom råd och anvisningar söka avvärja skövlingshotet och, då hotet är avvärjt, upphäva avverkningsförbudet.

Då landskapsstyrelsen fattat beslut om temporär fredning av skog eller då i 3 mom. avsett avverkningsförbud utfärdats, skall detta ofördröjligen delgivas jordägaren även om innehavaren av avverkningsrätt eller ledaren av avverkning. Anträffas icke den, som skall delgivas fredningsbeslut, skall

beslutet delgivas honom genom anslag på dörren till hans bostad. Jordägare, som icke är bosatt i den kommun, där lägenheten finnes, må delgivas beslutet genom att detsamma tillställs den, som sköter lägenheten. Kan jordägaren, innehavare av avverkningsrätt eller ledaren av avverkning icke ofördröjligen anträffas eller inställes avverkningen icke omedelbart genom deras försorg, må avverkningen avbrytas även genom uppläsning av avverkningsförbudet för avverkningsmanskapet.

9 §.

Iståndsättningen av skog samt åstadkommandet av återväxt och dess tryggande skola ombesörjas av landskapsstyrelsen. De här för erforderliga åtgärderna må av landskapsstyrelsen ombetros jordägaren, om garantier finnas för att de av jordägaren bli va utförda.

10 §.

Har jordägare överlätit skog till avverkning, skall innehavaren av avverkningsrätten minst tre dagar, innan avverkningen inleds, skriftligen meddela landskapsstyrelsen avverkningsområdets läge och omfattning, de virkesmängder, som skola avverkas, samt tiden för avverkningens början. Om jordägaren själv avverkar eller låter avverka sin skog till försäljning eller för förädling till avsalu, skall han göra enahanda anmälan.

Landskapsstyrelsen må icke lämna uppgifter om avverkningsanmälan, såvida icke anorstädes i lag är annorlunda stadgat eller den, som saken berör, lämnat sitt samtycke därtill.

11 §.

Då skäl föreligger att befara, att skog skövlats eller brukats på sätt som strider mot fredningsföreskrift eller -avtal, i 8 § 3 mom. avsett avverkningsförbud eller av landskapsstyrelsen godkänd plan, skall landskapsstyrelsen förordna i dess tjänst anställd skogsfackman att ofördröjligen verkställa syn tillsammans med två medlemmar av skogsnämnden i den kommun, inom vars område skogen är belägen.

Tidpunkten för synförrättningen skall delgivas jordägaren samt innehavaren av avverkningsrätten eller ledaren för avverkningen.

12 §.

Över syneförrättning skall uppgöras protokoll.

Befinnes vid syneförrättningen att sådana överträdelser ägt rum, som avses i 11 §, skall i protokollet intagas utredning om överträdelsens art ävensom förrättningsmännens utlåtande angående behovet av fredning och dennas omfattning samt om de åtgärder, som erfordras för iståndsättning av skogen eller åstadkommande av återväxt och dess tryggande ävensom beräkning av de därav föranledda kostnaderna.

13 §.

Finner landskapsstyrelsen på grund av verkställd syn, att skog skövlats, skall landskapsstyrelsen med jordägaren eller med denne och innehavaren av avverkningsrätten ingå skriftligt avtal om fredning av skogen samt om dess iståndsättning eller om åstadkommande av återväxt och dess tryggande.

Kan överenskommelse icke fås till stånd, skall landskapsstyrelsen ofördröjligen anhängiggöra talan i saken och utföra den vid domstol.

Fredningsföreskrift eller -avtal utgör icke hinder för områdets användning för i 2 § 2 mom. avsedda ändamål.

14 §.

Landskapsstyrelsen skall föra förteckning över de skogar, som äro fredade eller underkastade i 8 § 3 mom. avsett avverkningsförbud eller som brukas i enlighet med godkänd plan.

Anteckningar, som införts i förteckningen, skola anses hava kommit till tredje mans kännedom.

15 §.

Den, som underlåter att anmäla avverkning eller brukar skog i strid med fredningsföreskrift eller -avtal, avverkningsförbud eller av landskapsstyrelsen godkänd plan, straffes med böter, om icke strängare straff därför är stadgat i strafflagen.

Har skog brukats i strid med fredningsföreskrift eller -avtal eller avverkningsförbud, skall sålunda olovligen avverkat virke eller dess värde förklaras förbrutet till landskapet.

Då landskapsstyrelsen erhållit kännedom om i 1 mom. avsedd överträdelse, skall landskapsstyrelsen ofördröjligen för väckande av

åtal meddela allmän åklagare om saken. Har åtal väckts, är landskapsstyrelsen berättigad att utföra åtalet även i det fall allmänna åklagaren skulle nedlägga detsamma.

16 §.

Landskapsstyrelsen må i de fall, som nämnas i 15 § 2 mom., utan att höra motparten, besluta belägga virket med kvarstad. Vederbörande utmättningsman är skyldig att på anmälan av landskapsstyrelsen utan överexekutors förordnande verkställa kvarstaden.

17 §.

Andring i underrätts med stöd av denna lag givna utslag sökes genom besvär. Utslag om fredning av skog och dömande av beslagttaget virke förbrutet till landskapet går likväl omedelbart i verkställighet, oaktat ändring sökts.

18 §.

I 17 § avsett virke skall säljas på auktion, så snart underrätts utslag avkunnats. Försäljning må likväl äga rum redan därförinnan, ifall ägaren eller hans ombud det yrkar eller landskapsstyrelsen därom anhåller och virket blir påfallande dyrt att förvara eller löper risk att förfaras. Försäljningen skall verkställas av utmättningsman i den ordning, som är stadgad angående försäljning av utmätt lösegendom.

Nedsätter ägaren av virket beloppet av virkets uppskattade pris eller ställer han tillräcklig säkerhet därför, skall kvarstaden omedelbart återkallas. Kunna sakägarna icke enas om virkets pris, verkställes värderingen av godemän, av vilka virkesägarna och landskapsstyrelsen vardera utser en och de sålunda valda en tredje. Värderingen må dock, om sakägarna därom överenskomma, uppdragas åt en enda person. Underlåter sakägare att utse godeman eller enas de valda godemännen icke om val av den tredje, skall denna utses av ordföranden för kommunens fullmäktige, sedan han emottagit anmälan om saken av den andra parten eller av godemännen.

19 §.

Medel, som tillfalla landskapet med stöd av 15 § 2 mom., skola inom tre år från det att beslutet om virkets förklarande förbrutet vunnit laga kraft, användas för iståndsättning av skogen eller för åstadkommande av

återväxt och för dess tryggande inom det område, på vilket de träd avverkats, vilka eller vilkas värde förklarats förbrukta. Medel, vilka icke kunnat användas för nämnda ändamål, skola gottskrivas landskapet.

Kostnader, som åsamkas landskapet för iståndsättning av skog eller åstadkommande av återväxt och dess tryggande och som ej utfås av de i 1 mom. avsedda medlen, skola ersättas av den, som skövlat skogen. Är den skyldige annan än jordägaren och kunna kostnaderna icke utfås av honom, skall jordägaren ansvara för dem.

Beträffande utmätning av i 1 och 2 mom. nämnda kostnader, som skola ersättas landskapet, och angående förmånsrätt för dem, gäller vad om påförd kommunalskatt på grund av inkomst av fastighet är stadgat.

20 §.

Landskapsstyrelsens expeditioner i ärenden, som röra övervakningen av lagens efterlevnad, ävensom i 14 § nämnd förteckning äro offentliga, och ur dem skall på anhållan givas utdrag.

21 §.

Denna lag gäller icke skogar, som ägas eller förvaltas av staten eller landskapet,

dock med undantag för skogar, som förvaltas för kolonisationsändamål, och skogar, vilka besittas med stöd av besittningsavtal, som avses i kolonisationslagstiftningen.

22 §.

På landskapsstyrelsen ankommer ledning av och tillsynen över verkställigheten av denna lag.

23 §.

Närmare föreskrifter angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

24 §.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1968. Genom densamma upphävas landskapslagen den 30 december 1929 om enskilda skogar (14/29) jämte däri senare företagna ändringar samt 5, 10—13, 15, 27—33, 55 och 56 §§ skogslagen av den 3 september 1886.

På de fredningsföreskrifter och -avtal samt avverknings- och förnygringsplaner, som gälla, då denna lag träder i kraft, tillämpas dock tidigare stadganden, likväl med de i 13 § 3 mom. stadgade undantagen.

Mariehamn den 11 december 1967.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 9.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om allmänna vägar i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 29 mars 1968.

Utfärdad i Mariehamn den 4 april 1968.

I enlighet med Ålands landstings³⁾ beslut ändras 30 § 2 mom., 50 §, 51 §, 52 §, 66 §, 100 § 1 mom., 108 §, 114 och 115 §§ samt 121 § 2 mom. landskapslagen den 17 juli 1957 om allmänna vägar i landskapet Åland (23/57), 50 § sådan den lyder i landskapslagen den 16 april 1964 (15/64) och 52 § sådan den lyder i landskapslagen den 4 juli 1962 (40/62), samt fogas till 29 § nya 5, 6 och 7 mom. såsom följer:

29 §.

Skall, innan vägförrättning hålles, från område, som tages i besittning, i stöd av 3 mom. avlägsnas byggnad, upplag, anordningar, växande gröda eller annan växtlighet och har överenskommelse ej träffats om ersättning för skada och men, som föranledes av områdets överlåtelse och vägens byggande, skall, om det befinnes nödigt, för senare uppskattnings av ersättningen hållas syn på platsen för utrönande av beskaffenheten av den mark, över vilken vägen kommer att löpa, och den egendom, som för vägarbetets skull skall avlägsnas, samt deras skick.

Synen förrättas av vägingenjören eller av honom förordnad person tillsammans med vägnämndens ordförande och en av vägingenjören utsedd ojävig sakkunnig. Vederbörande fastighetsägare och innehavare skola beredas tillfälle att bliva vid syneförrättningen hörda.

Innan väghållaren vidtager åtgärder för avlägsnande av egendom på det i besittning tagna området, skall saken såvitt möjligt meddelas vederbörande fastighetsägare och innehavare, och, såvida överenskommelse om egendomens avlägsnande icke nås, vid behov utsätts skäligh och med hänsyn till vägarbetets utförande lämplig termin, efter vars utgång egendomen avlägsnas genom väghållarens försorg.

30 §.

År väghållaren i behov av rätt att för väghållningen eller för genomförande av i 50 § 2 mom. nämnd regleringsplan från visst område taga väghållningsämne i begränsad mängd eller i behov av rätt till enskild väg, må sådan rätt grundas i samma ordning, som gäller ifråga om rätt till vägs biområde.

50 §.

För främjande av trafiken och trafiksäkerheten på väg må landskapsstyrelsen genom beslut meddela förordnande om eller förbud mot anslutning av enskilda vägar till landsväg, som löper eller skall byggas utom stads- eller byggandsplanelagt område eller till del därav, och angående användningen av dit ledande enskilda vägars anslutningar. På synnerliga skäl må landskapsstyrelsen besluta att stadgandena i detta moment må tillämpas även på viss bygdeväg eller del därav.

Förbjudes användning av tidigare befintlig anslutning av enskild väg utom stads- eller byggnadsplanelagt område, skall för upprätthållande av vägförbindelse uppgöras en regleringsplan, vari efter behov bestämes om byggande av enskild väg eller anslutning eller om grundande av rätt till tidigare befintlig enskild väg. Planen skall godkännas av landskapsstyrelsen. Sedan regleringsplanen blivit förverkligad, må förbjuden anslutning avlägsnas eller användningen därav hindras på åtgärd av väghållningsmyndigheten. Finner väghållningsmyndigheten det nödvändigt och om godtagbar vägförbindelse blivit tillfälligt ordnad, må densamma i samband med byggande av väg interimistiskt vidtaga nämnda åtgärder.

Innan i 1 mom. nämnt beslut av landskapsstyrelsen meddelas eller regleringsplan

³⁾ Framst. Nr 35/1967.

Lag- o. Ek. utsk. bet. 4/1967—68.

St. utsk. bet. Nr 7/1967—68.

godkännes, skola vederbörande fastighetsägare och övriga sakägare beredas tillfälle att bli hörda i saken. Meddelande därom skall delgivas dem personligen eller genom kungörelse på kommunens anslagstavla på sätt i lagen om offentliga kungörelser (FFS 34/25) är stadgat. Angående anslag av kungörelse skall tillkännagivande dessutom på åtgärd av landskapsstyrelsen i god tid införas i en i landskapet allmänt spridd tidning och skriftligt meddelande tillställas sådan sakägare från annan kommun, vars boningsort är nämnd i handlingarna eller eljest känd. Innan i 1 och 2 mom. avsedda beslut meddelas, skall kommunens utlåtande i saken vid behov inhämtas.

Ifrågavarande fastighetsägare och andra sakägare skola om landskapsstyrelsens beslut angående godkännande av regleringsplan underrättas med iakttagande av stadgandena i 3 mom.

51 §.

Då regleringsplan godkänts genom beslut, som vunnit laga kraft eller som kan verkställas utan hinder av besvär, äger väghållaren rätt att taga i besittning område, som erfordras för byggande av enskild väg eller anslutning i enlighet med regleringsplanen, till dess sagda väg eller anslutning blivit byggd.

Med anledning av regleringsplanen skall vid behov vägförrättning hållas, vid vilken, utöver vad i 5 kap. stadgas, skall iakttagas vad i riket är stadgat angående ärenden, som berör enskilda vägar.

52 §.

Utän hinder av förbud, som avses i 50 § 1 mom., må väghållningsmyndigheten, då förändrade förhållanden eller andra vägande skäl det påkalla, tillåta anslutning av enskild väg till förbud underkastad allmän väg eller användning av förbjuden anslutning, ifall ett ändamålsenligt nyttjande av fastighet det kräver och den därav förorsakade faran för trafiksäkerheten prövas vara ringa.

För anslutning av enskild väg till landsväg, för vilken förbud enligt 50 § 1 mom. icke meddelats, erfordras väghållningsmyndighetens tillstånd. Tillståndet, i vilket nödigbefunna villkor må intagas, skall beviljas, om anslutningen är nödig för nyttjande av fastighet och sikten från anslutningen över

landsvägen är tillräckligt fri samt anslutningens läge i förhållande till andra korsningar och anslutningar är sådant, att trafiksäkerheten icke äventyras. På synnerliga skäl må landskapsstyrelsen besluta, att stadgandena i detta moment skola tillämpas även på viss bygdeväg eller del därav. Skall enskild väg anslutas till bygdeväg och föreligger icke sådant beslut av landskapsstyrelsen, skall anslutningen vid vägskälet utföras enligt väghållningsmyndighetens anvisningar på sådant sätt, att den fara för trafiken, som den enskilda vägen förorsakar, i största möjliga mån undviks.

De konstruktioner och anordningar inom allmän vägs område, vilka erfordras för enskild vägs anslutning till allmän väg, är den, som håller den enskilda vägen, pliktig att utföra och underhålla enligt väghållningsmyndighetens anvisningar på så sätt, att de icke innebära fara för trafiken på den allmänna vägen eller men för dess hållande i skick. Det arbete, som härav föranledes, må väghållningsmyndigheten, om skäl därtill föreligger, utföra på vederbörandes bekostnad. Ansluter sig tidigare förefintlig enskild väg till allmän väg så, att därav förorsakas fara för trafiken, är den, som håller den enskilda vägen, pliktig att i enlighet med väghållningsmyndighetens anvisningar vidtaga åtgärder för anslutningens utförande på sådant sätt, att faran såvitt möjligt undviks.

Bygges allmän väg så, att den avskär tidigare befintlig enskild väg, eller breddas, höjes eller sänkes allmän väg så, att tillträde till denna från tidigare förefintlig enskild väg avsevärt försvåras, ankommer det på väghållaren för den allmänna vägen att på egen bekostnad draga försorg om att den enskilda vägen ledes över den allmänna vägen eller att för dess anslutning till den allmänna vägen nödiga anordningar och därmed sammanhängande arbeten utföras. Vad i detta moment stadgas om enskild väg, gäller i tillämpliga delar byggnadsplaneväg.

Vad i denna lag stadgas om anslutning av enskild väg till allmän väg eller om nyttjande av till allmän väg ledande enskild vägs anslutning, gäller i tillämpliga delar även byggande av enskild väg på vägområde, som avses i fastställd vägplan. Med enskild väg avses i denna lag även sådan med enskild väg jämförlig väg eller anslutning, som en-

dast ägaren eller innehavaren av fastighet äger rätt att nyttja. Dock må utan hinder av stadgandena i 50 § 1 mom. och denna paragrafs 2 mom. i enlighet med väghållningsmyndighetens anvisningar till väg göras sådan anslutning, som användes uteslutande för körslor inom lant- eller skogsbruk (lantbruksanslutning), såframt icke anslutningen medför betydande fara för trafiksäkerheten.

Sakägare har rätt att hänskjuta väghållningsmyndighetens med stöd av denna paragraf träffade avgöranden eller givna anvisningar till landskapsstyrelsens prövning.

66 §.

Där med anledning av reglering, som avses i 35 §, eller i enlighet med 50 § 2 mom. ny enskild väg eller anslutning anlägges eller redan förefintlig sådan ändras och arbetet ej utföres av väghållningsmyndigheten, vare fastighetens ägare eller annan sakägare, om denne på grund därav åsamkas kostnader, berättigad att av väghållaren utfä skäligen ersättning härför. Föranleder förbud, som omförmäles i 50 § 1 mom., betydande men vid nyttjandet av fastighet, som därförinnan haft anslutning till allmän väg, är fastighetens ägare berättigad att av väghållaren erhålla ersättning jämväl härför.

100 §.

Vid bestämmandet av kostnaderna för väghållning beaktas icke allmänna förvaltningskostnader eller kostnader för vägundersökningar ej heller utgifter för anskaffning och underhåll av byggnader, bilar och arbetsmaskiner, som äro erforderliga för väghållningen eller för anskaffning och flyttning av färja samt dess hållande i brukbart skick.

108 §.

Den, som

1) bryter mot i stöd av 50 § 1 mom. meddelat förbud att bygga anslutning eller, efter det regleringsplan genomförts, att nyttja anslutning eller mot förbud förordnande eller tillstånd, som stadgats i eller utfärdats med stöd av 52 §, 53 §, 54 § 1 mom., 58 § 2 mom. eller 59 §;

2) mot bättre vetande eller av grov vårdslöshet förfar i strid med förbud, som stad-

gats i eller utfärdats med stöd av 41, 43 eller 44 §§;

3) olovligen befar bro eller färja med tyngre fordon eller lass än vad som angivits vara tillåtet; eller

4) olovligen på väg framför arbetsmaskin eller annat sådant redskap, som med hänsyn till vikt eller konstruktion är ägnat att skada vägen, straffes, såframt strängare straff därför icke annorstädes är stadgat, med högst 100 dagsböter.

114 §.

Beslut om fastställande av vägplan, förändring av enskild väg till allmän eller indragning av väg samt beslut, som meddelas med stöd av 50 § 1 mom. eller med stöd av 52 § 2 mom., ävensom beslut, varigenom i 94 § omförmäld klassindelning fastställs, skall framläggas till påseende för sakägarna såväl å landskapsstyrelsen som inom vederbörande kommun, efter det därom kungjorts på landskapsstyrelsens anslagstavla samt inom kommunen, på sätt om kommunala tillkännagivanden är stadgat. Besvärstiden räknas härvid från den dag beslutet framlagts.

115 §.

Besvär över landskapsstyrelsens beslut i ärende, som avses i denna lag, utgöra ej hinder för beslutets verkställande, såframt ej den myndighet, som handlägger besvären, annorlunda förordnar.

Lag samma vare i fråga om besvär över annan myndighets beslut, som meddelats enligt 23 eller 30 §§, stadgandet i 41 § 1 mom. om ökning av där angivet avstånd, 44 §, 49 § 1 mom., stadgandet i 50 § 1 mom. om meddelande av där nämnda förordnanden eller förbud, 59 § eller 102 § 1 mom. eller beslut, som gäller fastställande av vägplan eller byggande av väg.

Vad i 1 mom. är stadgat äger icke tillämpning på landskapsstyrelsens beslut, varigenom landsväg eller enskild väg ändrats till bygdeväg eller allmän väg indragits, därest kommun är besvärande, ej heller på beslut, varigenom landskapsstyrelsen fastställt vägplan. Anses byggande av väg med hänsyn till sysselsättningens tryggande eller av annat särskilt skäl brådskande, må landskapsstyrelsen dock bestämma, att besvär över beslut om fastställande av vägplan ej utgöra hinder för beslutets verkställande, så-

fram icke den myndighet, som handlägger besvären, annorlunda förordnar.

I beslut, som meddelas med stöd av 42 § 2 och 3 mom. eller 109 § 1 mom. samt, av vägande skäl, i beslut, varigenom i 50 § 2 mom. nämnd regleringsplan godkännes, må förordnas, att beslutet går i verkställighet utan hinder av anförda besvär.

121 §.

Jämväl efter det beslut om ändring av kommunalväg till bygdeväg trätt i kraft, skall äldre lag tillämpas ifråga om ersättning, som föranledes av överlåtelse av område eller inskränkning av nyttjanderätt enligt 6 § landskapslagen innehållande särskilda stadganden angående vägväsendet i landskapet Åland (1/29) eller vartill eljest uppkommit rätt, innan beslutet trädde i kraft, eller då fråga är om debitering, uppbörd eller redovisning av kostnaderna för avhjälpande av bristfälligheter, vilka yppats vid enligt äldre landskapslag förrättade vägsyner på kommunalvägar och av andra av väghållningen beträffande kommunalväg föranledda utbetalningar. Detsamma skall gälla i det fall, att vid iståndsättning av kommu-

nalväg, som förklarats för bygdeväg, i sådant lagenligt skick, som överlåtelsen påkallar, använts område utan landskapsstyrelsens beslut eller med avvikelse från sådant. Dylikt område, beträffande vilket vad i 31 § av denna lag är stadgat skall tillämpas, bör anses höra till bygdeväg, räknat från början av följande månad efter den mottagningssyn, vid vilken vägen blivit godkänd. Från samma tidpunkt bör motsvarande del av kommunalväg anses upphöra att vara allmän väg, såframt ej annorlunda bestämts.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1968. Förordnande, som utfärdats med stöd av tidigare gällande lydelse av 50 § 1 mom., skall fortfarande äga tillämpning, såframt icke annat följer av denna lag. Angående avvikelse från förordnandet beslutar likväl väghållningsmyndigheten i enlighet med 52 § 1 mom. Förordnandet må ändras eller upphävas genom beslut av landskapsstyrelsen med iakttagande av den ordning, som stadgas i 50 §.

Mariehamn den 11 december 1967.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 7-9 utgiven från tryckeriet den 11 juni 1968.
MARIEHAMN 1968. ÅLANDS TIDNINGSTRYCKERI AB